

Får vi ikke det her forslag igennem, ja, så må vi jo påtage os den opgave både at følge med i, at justitsministerens gode og velmenende brev til de øvrige ministre bliver omsat til virkelighed, og så bruge lidt ressourcer på at overbevise de af vores kolleger inden for andre ordførerområder, som måske ikke altid tænker på sundheden, og minde dem om, at det skal de huske at gøre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Vi går til ordføreren for forslagsstillerne, den radikale fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Folkesundheden er en af fremtidens allerstørste udfordringer. Vi ved allerede i dag, at den danske middelalder ikke er så god, som den er, hvis man bare kigger over Sundet, hvor svenskerne jo lever flere år længere i gennemsnit, end vi gør her i landet. 1,5 millioner danskere har kroniske lidelser. Det er alle sammen livsstilssygdomme, som i høj grad handler om, hvordan vi lever hver dag som mennesker.

Hvis vi for alvor skal gøre noget for folkesundheden, er det ikke bare et spørgsmål om at have rigtig gode sygehuse og en rigtig god behandling her i landet – det skal vi også have – men så er det langt større ting, der står på spil.

Kl. 16.25

I kommunerne og regionerne har man sådan set allerede gjort den erkendelse, og i de her år er der flere og flere kommuner, der tænker sundheden ind i alle de områder, de har. Hvis de sidder og skal lave en trafikplan, er sundheden et element, de tænker ind fra starten. Det bemærkelsesværdige er jo, at vi i Folketinget på mange måder er de sidste til at erkende ting i det her land; det er, som om vi notorisk skal være bagefter alle andre i det her land.

Statens Institut for Folkesundhed har skrevet en rapport om at konsekvensvurdere alle initiativer, ud fra hvordan de virker på sundheden. I 2004 sagde Statens Institut for Folkesundhed helt klart, at det er en god idé at få konsekvensvurderet alle lovforslag. Det gælder jo fuldstændig på samme måde, som vi har det i dag, at man skal konsekvensvurdere, ud fra hvilke økonomiske konsekvenser et lovforslag har – administrative, miljømæssige konsekvenser – og hvordan det virker i forhold til EU-retten.

Der er ikke nogen forskel mellem sundhed og miljø; vi forestiller os, at det skulle være helt på samme måde.

Sundhed virker jo i forhold til en række områder og netop ikke kun sundhedsområdet. Skatteområdet, som har været nævnt, er jo helt oplagt, skatter og afgifter. Og sodavandsafgiften, som blev vedtaget i forbindelse med finansloven, er jo et stjernegodt eksempel på, hvordan man vedtager en afgift egentlig uden for alvor at have tænkt igennem, om det her er en god idé i forhold til sundheden. Så har man bagefter haft travlt med at argumentere frem og tilbage, men hele ideen er jo, at man tænker det ind fra starten, før man tager beslutningen. På samme måde skal man jo tænke sig om, før man sænker afgifterne på spiritus og tobak.

På andre områder gælder sundheden jo også. Man kunne nævne partikelfiltre, som vi jo nu efterhånden har udsigt til at få indført i det her land. Det gælder også på beskæftigelsesområdet, f.eks. når man laver en lov om sygedagpenge. Arbejds miljølovgivningen har utrolig meget med sundhed at gøre. Det er vigtigt, at vi laver arbejdsmiljølovgivning, der fremmer sundheden. Det gælder hele Socialministeriets område, udsatte grupper; vi behandler netop et lovforslag om gravide misbrugere. Der er masser af områder, der er påvirket af sundheden.

Hele argumentet om, at det er bureaukratisk, synes jeg er et besynderligt alibiargument. Hvis man virkelig mener, at det er bureaukratisk, så ville man jo også mene, at alle de andre konsekvensvurderinger, vi laver i dag, er bureaukratiske, og at de måtte ud, hvis det var det, der var argumentet.

Der er ikke noget logisk argument for ikke at sidestille miljø og sundhed, og jeg vil næsten lægge mit hoved på blokken på, at det kun er et spørgsmål om år, inden lovforslag bliver konsekvensvurderet også i forhold til sundhed. Selvfølgelig vil de gøre det, tiden arbejder i den retning, og det er egentlig bare ærgerligt, at det ikke lige så godt var noget, vi kunne blive enige om nu, det er jo ikke engang et stort politisk sværdslag.

Hele ideen med at få en systematisk konsekvensvurdering er jo lige præcis, at det er synligt; at man har den synlige boks. Embedsmændene og ministeren skal gå ind og tage stilling, og vi herovre i Folketinget kan efterfølgende stille ministeren til regnskab for, om der står noget eller ikke står noget, og hvad det er, der står. Det tror jeg i sig selv har en stor effekt.